

ת"פ 51033/12/11 - מדינת ישראל נגד עלי סמיראת, אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51033-12-11 מדינת ישראל נ' סמיראת ואח'
תיק חיצוני: 928/10

בפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. עלי סמיראת 2. אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ

החלטה

ביום 14.12.15 חייבתי את עוה"ד ג'בארה, ארבל ומילר, אשר ייצגו את הנאשם בשלבים שונים של ההליך, בהוצאות אישיות. הנימוקים לכך פורטו בהחלטה.

שלושת עורכי הדין ערערו על ההחלטה והתקיים דיון מאוחד ביום 1.6.16 (עפ"א 56307-02-16). בדיון התקבל בהסכמה ערעורו של עו"ד מילר וחיובו בהוצאות בוטל. עוה"ד ג'בארה וארבל מחקו את ערעוריהם "תוך שמירת הזכויות".

עתה לפני בקשתם של עוה"ד ג'בארה וארבל לקבוע דיון, על מנת שיוכלו לטעון בעל פה בשאלת הטלת ההוצאות. זאת, לשיטתם, בהסתמך על הוראת סע' 126 לחוק סדר הדין הפלילי. עוד נטען, כי הפניה היא בעקבות המלצה או הערה של בית המשפט המחוזי.

לאחר שנתתי דעתי לבקשות, לא ראיתי מקום לקיים דיון מחודש בשאלת ההוצאות.

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי כלל אינו קשור לענין. הסעיף עוסק בנוכחותו של נאשם בדיונים, אך ההוצאות הוטלו על עורכי הדין, ולא על הנאשם. יתרה מכך, ההחלטה על הטלת הוצאות נתנה רק לאחר קבלת תגובתם של עורכי הדין ג'בארה וארבל (ור' החלטות מימים 18.11.15, 2.12.15 ו- 6.12.15). ככל שסברו עוה"ד ג'בארה וארבל שיש לאפשר להם לטעון בעל פה, היה עליהם לפנות בבקשה בטרם מתן ההחלטה ולא אחריה, בודאי שלא להשתהות למעלה מחצי שנה.

עיינתי בפרוטוקול הדיון בערעורים בבית המשפט המחוזי. לא מצאתי בו אחיזה לטענה, כי הבקשה מוגשת בשל הצעה של בית המשפט או הסכמה בין הצדדים לקיים דיון לפני. גם המאשימה לא אשרה את הטענה.

לאור כל אלה דוחה הבקשה.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ו, 05 יולי 2016, בהעדר הצדדים.